

خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد

له ئەبی هورهیرهوه -پرهزای خوای لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: «ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد! بئنده که ده لیبت: ئەی پهروره دگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهروره دگار هه موو بوونه وه ره کانی؟!، پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بئنده م نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم! ئەی نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردن پیم نه به خشی! بئنده که ده لیبت: چۆن خواردن پیبه خشم وتۆ پهروره دگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی فلان بئنده م داوای خواردن لیبت کرد بهلام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت به خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت! ئەی نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بئنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبه خشم وتۆ پهروره دگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی فلان بئنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیت نه به خشی! ئایا!»

[صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه]

شیکردنه وهی فهرمووده که: (ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نه کرد! بئنده که ده لیبت: ئەی پهروره دگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهروره دگار هه موو بوونه وه ره کانی!؟) واته ئەی خودا تو بئ پیوستیت له سەردانیکردنی من چۆن سەردانت بکه م!، (پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بئنده م نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم!) ههچ ئالۆزه ک نیه له تیگه یشتنی ئەم به شهی فهرمووده که وبه هه مان شیوه به شه کانی تریش که هاوشیوهی ئەمه یه که پهروره دگار ده فهرمویت: (نهخۆش بووم سەردانی منت نه کرد!) چونکه مه حاله خودا نهخۆش بیت، نهخۆش بوون نیشانهی لاوازیه، و خودای بهرز و مهزن دووره له هه موو کومو کورتی و لاوازیه ک. مه به ستی (نهخۆش بوون) ی ئهولیا وبه ندهی چاکي خودایه که نهخۆش بووه، بۆیه پهروره دگار فهرمووی: (ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم!) ونه یه فهرموو: (پاداشتی ئەو سەردان کردنه تم پیده به خشی) ههروه کو له به خشیني خواردن و ئاو فهرمووبه تی. ئەم به شهی فهرمووده که نیشانهی نزیک بوونی مرۆفی نهخۆشه له پهروره دگاره، بۆیه زانیان ده لیبن: مرۆفی نهخۆش زۆر نزیکه له وهی نزاکانی وه لامبدرتته وه جا ئەگەر نزا بۆ که سیک بکات یان نزا له دزی که سیک بکات. کاتیک پهروره دگار ده فهرمویت: (ئەی نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردن پیم نه به خشی!) وه کو زانراوه خودا داوای خواردن ناکات، چونکه ده فهرمویت: {وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ} [الأنعام: 14]، واته: {هه ر خوای گه وره یه پرزق و پرۆزی به بئنده کان ده به خشیت که بخۆن بهلام ئەو بئ پیوسته له خواردن وهیچ شتیك ناخوات و پیوستی به خواردن نیه}، ئەو زاته دهوله مه نده وبئ پیوسته له خواردن و خواردنه وه، بهلام بئنده یه ک له بئنده کانی خودا برسی بوو بهلام بئنده که ی تری که توانای هه بوو پئی زانی و پئی نه به خشی، خوای گه وره ده فهرمویت: (ئایا نه تزانی ئەگەر پیت به خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت) واته پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت وه کو خه زینه یه ک بۆت له به هه شتدا، وچاکه ییش به ده ئەوه نده یه هه تا حه وت سه د ئەوه نده یه هه تا چه ند جار تکی زیاتریش که خودا بیهویت. وده فهرمویت: (ئەی نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بئنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبه خشم وتۆ پهروره دگاری هه موو بوونه وه ره کانی!) واته پیوستیت به خواردن و خواردنه وه نیه، پهروره دگار ده فهرمویت: (ئایا نه تزانی فلان بئنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت به خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت!) ئەگەر که سیک داوای ئاو یان هه ر

خواردنه وهیه کی تری حه لالی لیت کرد نه گهر پی پی به خشیت له پیناو خوی گه وره نه وا خوی گه وره پاداشتت ده داته وه له قیامت وچاکه یش به ده نه وهنده به هه تا چند جار یکی زیاتر که خودا بیه ویت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5544>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

